

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
praxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 2. De Ministro Eucharistiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

§. 2. De Ministro Eucharistia.

1. Eucharistiam ministrare solus potest ex officio Sacerdos habens jurisdictionem ordinariam, aut sibi delegatam : peccat proinde graviter, qui sine omni jurisdictione Eucharistiam dispensare præsumeret. Et si sit inferior Sacerdote v.g. Diaconus irregularitatem incurrit.

2. Si tamen Sacerdos carens jurisdictione præsumat ob rationabilem causam, factum suum à Parocho approbandum, licitè Eucharistiam administrat, *Bonac. Regim. hic n. 19. alijque.*

3. Si periculum sit ne infirmus sine sacro viatico moriatur, & proprius Pastor sit absens, vel impeditus, vel malignè neget, poterit viaticum conferre quivis Sacerdos tam secularis quàm regularis, & in horum defectu etiam Diaconus. Quia in hoc casu censetur ea potestas collata ab Episcopo aut Pontifice, ita *Suar. Bonac. Lugo, Laym. l. 5. tr. 4. c. 7.*

4. Etsi Regulares ex suis privilegiis possint in propriis templis communicare quoscumque fideles, sive per se, sive per alios Sacerdotes : illa tamen potestas, lege ordinariâ, non extendit se ad communionem præbendam ratione viatici in articulo mortis, aut in festo Paschatis, per quam scilicet satisfiat præcepto annuæ communionis, cui si communicans alio tempore satisfiat, illa communicatio ei libera manet, uti docet *Sa. Filliuc. de usus communis.*

5. Non licet tamen Religiosis ad quamvis communionem, sine facultate Episcopi, aut Parochi, Eucharistiam publicè per plateas deferre, nisi fortè ad milites, aut alios apud quos ipsi Pastoris munus obeunt. Quia id juri Parochorum per

348 Pars 3. tract. 4. cap. 4. De Sacram. Euchar.
consuetudinem obrento derogaret. Proinde
quando de licentia Ordinarij agris communio-
nem præbent, id debet privatim fieri.

6. In Missionibus autem, ubi in privatorum
domibus passim celebratur, facultas in sacro præ-
bendi communionem cuius legitime accedenti
concessa censetur cuius Sacerdoti, nisi hoc ali-
cui peculiari præcepto esset inhibendum.

Quando Sacerdos non conficit, sed solum ad-
ministrat alijs Eucharistiam in statu peccati,
probabile est illum non peccare mortaliter,
quamvis non desint graves authores, qui com-
muniùs docent oppositum, ideòque curandum,
ut Sanctum non nisi sanctè tractetur.

7. Quamvis teneatur Minister Eucharistiam
manu porrigere: non est tamen improbableè
ex gravi causa licere mediante instrumento ido-
neo eam communicantis ori inserere, apud *Dia-*
nam p. 4. t. 4. ref. 114. Quod confirmatur ex eo
quod in magna oris ficitate licitum esse hostiæ
particulam in cochleari cum vino traicere do-
ceat *Prep. Escob. Diana p. 4. tr. 4. r. 104.*

8. Graviter peccat Minister præbens Eucharis-
tiam sub utraque specie, secluso Pontificis in-
dulto.

9. A mortali Ministrum excusari qui solas spe-
cies vini daret agro impotenti hostiam deglutire
sentit, *Amicus apud Dian. p. 8. t. 1. r. 24.*

Quærit Card. Lugo in resp. moral. l. 1. dub. 11.
An licet Eucharistiam deferre infirmo adorandam
aut deosculandam, quando eam sumere
non valet?

Respondet autem negativè, quia si sic adhibe-
retur instar reliquiarum, minueretur reverentia
debita tantæ majestati, & alia sequerentur in-
commoda: propter quæ ea praxis à Pontifice
pro-

Pars 3. tract. 4. cap. 4. De Sacram. Euchar. 349
prohibita est, uti refertur in declar. Conci-
lii Tridentini in sess. 13. Can. 7. apud *Lugo* loco
citato.

10. Tenetur Sacerdos negare Communio-
nem personis ad illam indispositis, v. g. publi-
co peccatori, usurario, meretrici, concubi-
nario. Quia illis ministrando eorum peccato
cooperaretur, & Sacramentum gravi irreve-
rentiâ afficeret.

11. Si occultè tantùm constet fuscipientem
esse indispositum, illi occultè petenti negari
debet, non tamen petenti publicè, ne per hoc
infamiam incurrat. Quòd si indispositio oc-
cultâ solùm ex Confessione cognita fuerit, ne
quidem licebit eam negare occultè postulanti.
Quia illa esset quædam peccati admonitio, quæ
Confessionis sigillo adversatur. *Bonac. Laym.*
Lugo, &c.

Quæstio est, An si Reus confugiat ad Sa-
cerdotem Eucharistiam publicè portantem gau-
deat immunitate, sicut confugiens ad Eccle-
siam?

Respondetur affirmativè cum *Navarro cap. 4.*
num. 18. qui hanc sententiam dicit communem
cum *Hostiensi, Angelo, Claro &c.*

Sed *Quæritur ulterius*, An idem dicendum sit,
si Reus qui v. g. ducitur ad supplicium confu-
giat ad complexum Sacerdotis, qui Eucharis-
tiam in pyxide occultè portat?

Respondet ad hunc casum affirmativè *Quinta-*
nadvennas tract. 4. sing. ult. qui testatur illum ca-
sum actu contigisse. Quia ratio cur Eucharis-
tia publicè portata, & templa gaudeant hoc
privilegio, est reverentia & veneratio hujus Sa-
cramenti, quæ non minùs exhibenda est dum
occultè defertur. Si enim liberatur reus, teste
Bartolo,

350 Pars 3. tract. 4. cap 4. De Sacram. Euchar.
Bartolo, Claro, Baldo, aliisque, qui ductus ad
supplicium occurrit Cardinali, si hic suum pi-
leum purpureum istius capiti imponat aut im-
poni faciat, quanto magis in casu presenti.
ibid. n. 5.

§. 3. Dispositio requisita in suscipiente Eucharis-
tiam.

1. **Q**Uoad animæ dispositionem: Certum est,
illam, qui est in statu peccati mortalis,
gravi præcepto obligari ad confitendum ante
sumptionem Eucharistiæ; nisi adsit necessitas
celebrandi, aut communicandi, & desit copia
Confessarii, ex Trid. sess. 13. c. 7.

2. Idem dicendum est de eo, qui dubitat,
an admiserit peccatum mortale, aut an fuerit
illud ritè confessus, Suar. Sanch. Bonac. d. 4. q. 6.
cap. 7.

3. Si autem gravis urgeat celebrandi, aut
communicandi necessitas, tenetur præmittere
actum contritionis: & si fuerit Sacerdos, præ-
cipit Tridentinum, ut non differat postea quàm
primùm confiteri. Quia aliàs omittendo contri-
tionem poneret obicem gratiæ, & gravem com-
mitteret irreverentiam, & sacrilegium.

Notandum verò est, quid circa illud, quàm
primùm, nimis laxè sumptum decernat Alexan-
der VII. per propositionem 38. inter prohibi-
tas: Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrifi-
canti ex necessitate cum peccato mortali, confiteri quàm
primùm; est consilium, non præceptum. Et pro-
pos. 39. Illa particula, quàm primùm intelligitur,
cum Sacerdos suo tempore confitebitur.

4. Necessitas autem gravis excusans à Con-
fessione est primò: Periculum mortis. 2. Ho-
stia